

KANCELARIA RADCY PRAWNEGO

ADAMA BARSZCZA

08-110 Siedlce, ul. ~~Sennikowa 35/3~~ Traugutta 33

NIP:537-114-16-02 REG:140559196

tel. 600-499-573

Siedlce, 24.01.2010r.

Do

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego
w Warszawie

ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa

za pośrednictwem

Sejmiku Województwa Mazowieckiego

Strona skarżąca:

1.Ogólnopolski Związek Zawodowy Pielęgniarek i
Położnych Zakładowej Organizacji Związkowej przy
Mazowieckim Szpitalu Wojewódzkim w Siedlcach Sp.
z o.o. ul.Poniatowskiego 26, 08-110 Siedlce

2.Niezależny Samorządny Związek Zawodowy
„Solidarność” Region Mazowsze Międzyzakładowa
Komisja nr 1280 Pracowników Siedleckiej Służby
Zdrowia 08-110 Siedlce, ul.Poniatowskiego 26

3.Międzyzakładowy Związek Zakładowy Techników
Analityki Medycznej, 71-455 Szczecin, ul. Arkońska 4

4.Organizacja Terenowa Ogólnopolskiego Związku
Zawodowego Lekarzy przy Mazowieckim Szpitalu
Wojewódzkim w Siedlcach Sp. z o.o.,
ul.Poniatowskiego 26, 08-110 Siedlce

Reprezentowane przez:

Radcę Prawnego Adama Barszcza

ul. Traugutta 33, 08-110 Siedlce

Strona przeciwna:

Sejmik Województwa Mazowieckiego

Plac Bankowy 3/5, Warszawa

na adres

Zarządu Województwa Mazowieckiego

ul. Jagiellońska 26, 03-719 Warszawa

SKARGA

Na odmowę usunięcia naruszenia prawa poprzez uchylenie uchwały z dnia 22 marca 2010 roku , nr 32/10 w sprawie likwidacji Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej pod nazwą Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Siedlcach.

Na podstawie art. 51 §1 i §4 oraz art. 53 §2 i art. 54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz.

1270 ze zm.) oraz art. 90 ust. 1 Ustawy o samorządzie województwa z dnia 5 czerwca 1998 roku (Dz. U. Nr 91, poz. 576) tekst jednolity z dnia 18 września 2001 roku (Dz. U. Nr 142, poz. 1590) składałam skargę – po uprzednim bezskutecznym wezwaniu Sejmiku Województwa Mazowieckiego do usunięcia naruszenia prawa, złożonym w urzędzie pocztowym w dniu 26 listopada 2010 roku – na uchwałę z dnia 22 marca 2010 roku, nr 32/10 w sprawie likwidacji Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej pod nazwą Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Siedlcach z powodu jej niezgodności z prawem, a w szczególności naruszenia art. 43 i art. 60 ust. 4b oraz ust. 6 Ustawy o zakładach opieki zdrowotnej i wnoszę o:

1. Uchylenie uchwały Sejmiku Województwa Mazowieckiego
2. Zasądzenie kosztów postępowania w sprawie na rzecz Skarżącego

UZASADNIENIE

W dniu 22 marca 2010 roku Sejmik Województwa Mazowieckiego podjął uchwałę nr 32/10 w sprawie likwidacji Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej pod nazwą Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Siedlcach. Jako podstawę prawną uchwały wskazano przepis art. 18 pkt 19 lit. F ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa oraz przepis art. 36, art. 43, art. 53A ust. 2 oraz art. 60 ust. 4B i ust. 6 ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 roku o zakładach opieki zdrowotnej (Dz. U. 07, Nr 14, poz. 89 t.j.).

Jak wspomniano powyżej, uchwała z dnia 22 marca 2010 roku w sprawie likwidacji Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej pod nazwą Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Siedlcach nie znajduje uzasadnienia prawnego w świetle aktualnie obowiązujących przepisów prawa. Z uchwały bowiem wynika, iż zadania publicznego zakładu opieki zdrowotnej ma przejąć oraz wykonywać niepubliczny zakład opieki zdrowotnej, powołany przez spółkę prawa handlowego, utworzoną przez województwo. Powyższe doprowadzi w konsekwencji do prywatyzacji zadań publicznych w zakresie ochrony zdrowia. Jak wynika bowiem z orzecznictwa sądów administracyjnych w tej kwestii, prywatyzacja określonych zadań publicznych musi mieć podstawę prawną. Takiej jednoznacznej podstawy prawnej w chwili obecnej nie ma, a taka sytuacja sprawia, że na gruncie obowiązującej ustawy z dnia 30 sierpnia 1991 roku o zakładach opieki zdrowotnej, możliwość tworzenia spółek prawa handlowego do wykonywania zadań opieki zdrowotnej budzi uzasadnione wątpliwości.

Powyższe znajduje odzwierciedlenie w treści uzasadnienia wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 2007 roku, wydanego w sprawie o sygn. akt II OSK 1532/07, dotyczącego również uchylenia uchwały w przedmiocie w przedmiocie likwidacji samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej. W treści ww. wyroku Naczelny Sąd Administracyjny wyraził pogląd, iż przepisy ustawy o zakładach opieki zdrowotnej są przepisami szczególnymi wobec przepisów ustrojowych dotyczących jednostek samorządu terytorialnego w tym art. 8 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie województwa. Regulacja zawarta w przepisie art. 8 ust. 1 a ustawy o zakładach opieki zdrowotnej ma służyć zapobieganiu praktykom zmierzającym właśnie do zmiany prawnego statusu publicznego zakładu opieki zdrowotnej w wyniku określonych przekształceń organizacyjno - prawnych.

Z poglądem Naczelnego Sądu Administracyjnego należy się zgodzić. Wskazać w tym

miejscu należy także na stanowisko Trybunału Konstytucyjnego, wyrażone w treści uzasadnienia wyroku z dnia 27 czerwca 2000 roku, w sprawie K 20/99 (OTK 2000/5/140), w którym Trybunał Konstytucyjny podniósł, iż przez określenie zakładów opieki zdrowotnej mianem „publiczny” ustawodawca uznał, że ich znaczenie jest doniosłe z punktu widzenia interesu publicznego. Na tyle ważne, aby uznać konieczność ich podporządkowania rządowym lub samorządowym organom państwa, chociaż przez nadanie im osobowości prawnej, uzyskały one duży stopień samodzielności oraz niezależną od Skarbu Państwa i jednostek samorządu terytorialnego podmiotowość prawną (w sferze stosunków majątkowych). Okoliczność, iż w odniesieniu do publicznych, samodzielnych zakładów opieki zdrowotnej organami tworzącymi są organy administracji rządowej lub jednostki samorządu terytorialnego, stwarza gwarancję i zabezpieczenie, że zakłady te będą mogły realizować cele, dla których je utworzono. Wiąże się z tym – w określonych ustawowo sytuacjach – zobowiązanie do ponoszenia konsekwencji majątkowych związanych z ich działalnością. Ani organ administracji rządowej, ani jednostka samorządu terytorialnego nie może uwolnić się od tego rodzaju obowiązków bez stosownego ustawowego przyzwolenia. W ten sposób zabezpiecza się możliwość realizowania celów publicznych związanych z ochroną zdrowia, o których mowa w art. 68 konstytucji. Podkreślić należy, iż także w wyroku z dnia 10 marca 2010 roku, w sprawie o sygn. akt II OSK 1623/08 Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że poprzez przekazanie publicznych zadań likwidowanego publicznego zakładu do niepublicznego doprowadziło do prywatyzacji zadań publicznych z zakresu ochrony zdrowia. Prywatyzacja określonej kategorii zadań publicznych musi mieć natomiast podstawę prawną, której obecnie brak. Naczelny Sąd Administracyjny uznał, że likwidacja publicznego szpitala powoduje wyzbycie się zadań z zakresu ochrony zdrowia, bądź ich znaczne ograniczenie, gdyż w celu realizacji tych zadań przez jednostki samorządu terytorialnego ustawodawca określił prawną formę działania w postaci publicznego zakładu opieki zdrowotnej (art. 8 ustawy z 30 sierpnia 1991 r.).

Uznać zatem należy, iż przekazanie przez jednostkę samorządu terytorialnego wykonywania zadania publicznego podmiotowi niepublicznemu pozbawia takie zadanie charakteru publicznego. W literaturze najczęściej określa się zadania publiczne jako te, które służą zaspokajaniu potrzeb zbiorowych określonych społecznością. Podkreśla się, że zadanie publiczne jest prawnym obowiązkiem przypisanym wskazanemu ustawą podmiotowi i jest realizowane w interesie publicznym. Źródłem natomiast zadań publicznych są konstytucja oraz ustawy. Cele publiczne związane z ochroną zdrowia zawarte są w Konstytucji RP w art. 68, zgodnie z którym każdy ma prawo do ochrony zdrowia (art. 68 ust. 1). Obywatelom, niezależnie od ich sytuacji materialnej, władze publiczne zapewnić powinny równy dostęp do świadczeń opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych (art. 68 ust. 2).

Z kolei z ustaw ustrojowych dotyczących samorządu terytorialnego wynika, że zadania z zakresu ochrony zdrowia należą do samorządu gminnego, powiatowego i wojewódzkiego. Przekazanie natomiast przez jednostkę samorządu terytorialnego publicznych zadań do niepublicznego zakładu doznaje ograniczeń z uwagi na brak regulacji ustawowej w tej materii, a szukanie w drodze interpretacji rozszerzającej podstaw takiego działania i to w formie aktu prawa miejscowego, stanowi zdaniem WSA w Opolu (wyrok w sprawie o sygn. akt II SA/Op 77/08) i NSA (w sprawie o sygn. akt II OSK 1532/07) - obejście prawa. Taka sytuacja ma znaczenie nie tylko dla porządku prawnego, ale przede wszystkim

proceedzi do braku gwarancji zapewnienia uprawnień wskazanych w art. 43 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej dla społeczności lokalnej, w ujęciu ogólnym jak i indywidualnym - wobec każdego obywatela. Wprowadzie przepisy zezwalają na funkcjonowanie niepublicznych zakładów opieki zdrowotnej, ale okoliczność ta nie świadczy o możliwości wyzbycia się i przekazania realizacji zadań publicznych z zakresu ochrony zdrowia. Zadania publicznego zakładu należą do jednostki samorządu terytorialnego, a zatem to taka jednostka zapewnia ich realizację, stąd przekazanie ich niepublicznemu zakładowi pozbawia ich charakteru publicznego, a wówczas ich realizacja wymyka się spod kontroli.

Reasumując, w świetle powyższych okoliczności oraz ww. stanowiska Sądów Administracyjnych odnośnie kwestii braku możliwości dokonywania przekształceń organizacyjno - prawnych, polegających na likwidacji publicznego zakładu opieki zdrowotnej i powstania spółki prawa handlowego, mającej za zadanie przejęcie zadań z zakresu opieki zdrowotnej, podjęta uchwała z dnia 22 marca 2010 roku nie znajduje podstawy i uzasadnienia prawnego w świetle obowiązujących przepisów prawa. Wykorzystanie w tym celu przepisów ustawy o zakładach opieki zdrowotnej dotyczących procesu likwidacyjnego, stanowi obejście przepisów i winno zostać uznane za nieważne.

Odniesć się w tym miejscu należy do treści przedmiotowej uchwały.

Jak wynika z treści przepisu art. 36 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej – tworzenie, przekształcenie i likwidacja publicznego zakładu opieki zdrowotnej następuje w drodze uchwały właściwego organu jednostki samorządu terytorialnego przy uwzględnieniu w szczególności przesłanek wskazanych w art. 38 i 43 ustawy. W przepisie art. 43 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej ustawodawca przewidział szczegółową procedurę, zgodnie z którą powinny przebiegać czynności tego typu. Zostały przede wszystkim określone elementy, jakie powinna zawierać uchwała o likwidacji publicznego zakładu opieki zdrowotnej. Wprowadzenie swego rodzaju obostrzeń w zakresie likwidacji zakładów stanowi gwarancję, iż osoby korzystające z oznaczonych rodzajowo świadczeń zdrowotnych nie zostaną pozbawione możliwości dalszego z nich korzystania (zob. M. Dercz, Procedury likwidacyjne SP ZOZ, Służba Zdrowia 1999, nr 89-90).

Przepis art. 43 ust 1 ustawy stanowi natomiast, iż uchwała o likwidacji publicznego zakładu opieki zdrowotnej powinna określać sposób i formę zapewnienia osobom korzystającym z oznaczonych rodzajowo świadczeń zdrowotnych likwidowanego zakładu dalsze, nieprzerwane udzielanie takich świadczeń, bez istotnego ograniczenia ich dostępności, warunków udzielania i jakości oraz termin zakończenia działalności, nie wcześniej niż 3 miesiące od daty wydania rozporządzenia lub podjęcia uchwały o likwidacji. Przepis powołany powyżej określa zatem wszelkie niezbędne elementy, jakie winna zawierać uchwała o likwidacji publicznego zakładu opieki zdrowotnej. Skoro zatem ustawa wymaga, aby uchwała o likwidacji określała sposób oraz formę zapewnienia osobom korzystającym ze świadczeń zdrowotnych nieprzerwane udzielanie tych świadczeń, należy uchwałę z dnia 22 marca 2010 roku rozpatrzyć pod tym kątem.

Uchwała w § 1 pkt. 3 stanowi, iż Szpital zapewni osobom korzystającym dotychczas ze świadczeń zdrowotnych dalsze, nieprzerwane ich udzielanie, bez ograniczeń dostępności, warunków udzielania i ich jakości w rodzajowo oznaczonym zakresie wynikającym ze statutu Szpitala do czasu przejęcia działalności medycznej od Szpitala przez niepubliczny zakład opieki zdrowotnej. Zapis zatem zawarty w treści uchwały stanowi właściwie

dosłowne przytoczenie przepisu art. 43, nie określa natomiast żadnych szczegółów w tym zakresie, a mianowicie, które z obecnych oddziałów Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego i w jakim zakresie będą funkcjonować, na czym polegać będzie dalsze udzielanie świadczeń zdrowotnych. Brak powyższych wskazań uniemożliwia zbadanie, czy społeczność lokalna, w następstwie likwidacji, nie zostanie pozbawiona świadczeń zdrowotnych określonego rodzaju, co uniemożliwia z kolei zapewnienie dalszego, nieprzerwanego udzielania świadczeń likwidowanego zakładu.

Podkreślić należy, iż Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Siedlcach jest zakładem opieki zdrowotnej oferującym świadczenia zdrowotne w najszerszym zakresie na terenie powiatu siedleckiego. Funkcjonuje co prawda na terenie powiatu samodzielny publiczny zakład opieki zdrowotnej - Szpital Miejski w Siedlcach, jednakże zakres usług zdrowotnych świadczony przez tą jednostkę jest nieporównywalnie węższy, a mianowicie w Szpitalu tym nie funkcjonuje ani Oddział Kardiologiczny, ani Laryngologiczny, Neurologiczny, Onkologiczny czy też Urologiczny. W związku z powyższym, mieszkańcy społeczności lokalnej zostaną pozbawieni publicznej opieki zdrowotnej w tym zakresie.

Zgodnie z przepisem art. 43 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej uchwała o likwidacji winna określać także termin zakończenia działalności medycznej, który powinien przypaść nie wcześniej niż 3 miesiące od daty podjęcia uchwały o likwidacji. Przez określenie terminu zakończenia działalności przez likwidowany zakład opieki zdrowotnej należy rozumieć wskazanie konkretnej daty. Powyższe potwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu w treści uzasadnienia wyroku z dnia 27 czerwca 2008 roku, w sprawie o sygn. akt II SA/Op 77/08. Szczegółowe określenie daty zakończenia działalności medycznej niewątpliwie ma znaczenie zarówno dla samego likwidowanego zakładu, ale przede wszystkim potencjalnych pacjentów. W § 1 ust. 1 uchwały z dnia 22 marca 2010 roku wskazano, iż zakończenie działalności medycznej Szpitala nastąpi nie wcześniej niż w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie uchwały i nie wcześniej niż działalność podejmie niepubliczny zakład opieki zdrowotnej utworzony przez spółkę prawa handlowego. W związku z powyższych, przedmiotowa uchwała nie spełnia wymogu określenia daty zakończenia działalności medycznej. Podobnie zatem jak w odniesieniu do innych kwestii, w uchwale powołano jedynie dosłowną treść przepisu art. 43 ust. 1 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej, nie wskazując żadnych szczegółów.

Uchwała z dnia 22 marca 2010 roku nie zawiera także żadnego uzasadnienia dla przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego. Co prawda, uchwała została przedstawiona do zaopiniowania określonym w ustawie organom, jednakże nie wydaje się to być wystarczające, biorąc pod uwagę wagę i znaczenie przedsiębranego procesu przekształceniowego. Uchwała winna wskazywać powody, dla których została podjęta oraz przyczyny, dla których nie zastosowano innych możliwości reorganizacyjnych, przewidzianych przepisami ustawy o zakładach opieki zdrowotnej.

Nie bez znaczenia jest także okoliczność, iż treść uchwały nie została zaakceptowana przez związki zawodowe. Zastrzeżenia zawarte zostały w pismach m.in. z dnia 26 sierpnia 2009 roku, z dnia 11 września 2009 roku oraz z dnia 23 października 2009 roku. W pismach tych szczegółowo omówiono stanowisko związków zawodowych w odniesieniu do najmniejszych szczegółów, także w zakresie braku podstawy prawnej dla prowadzonego postępowania likwidacyjnego. Wprawdzie opinia powyższa nie jest wiążąca dla organu, jednakże stanowisko związków zawodowych może oraz powinno wpływać na treść

rozstrzygnięcia (w tym przypadku uchwały Sejmiku Województwa Mazowieckiego), bowiem stwarza gwarancje jego prawidłowości. Podnoszone natomiast w treści ww. pism okoliczności oraz zastrzeżenia sformułowane przez Zakładowe Organizacje Związkowe zupełnie nie znalazły odzwierciedlenia w treści przedmiotowej uchwały. Negatywne opinie przedstawiły także Rada Społeczna Szpitala, Rada Gminy Siedlce, Rada Miasta Siedlce, Rada Powiatu Siedleckiego. Podmioty zwracały uwagę na kwestie tożsame z tymi podnoszonymi w pismach Związków Zawodowych. Istotnym jest także okoliczność, iż stanowisko Zarządu Województwa Mazowieckiego przedstawione związkom zawodowym, dotyczące konieczności i zasadności podjęcia uchwały o likwidacji Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego w Siedlcach jest ogólne, nie zawiera żadnych konkretów odnośnie przyjęcia takiej właśnie formy reorganizacji Szpitala. Podmiotom uprawnionym do zaopiniowania uchwały nie przedstawiono zatem wystarczającej oraz rzetelnej informacji na temat formy i charakteru przekształcenia. Celem regulacji zawartej w art. 43 ust. 2 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej oraz art. 19 ustawy o związkach zawodowych jest właśnie umożliwienie ustosunkowania się i zaopiniowania zamiaru likwidacji, natomiast warunkiem udzielenia stosownej opinii jest posiadanie wszechstronnej informacji dotyczącej całokształtu przyczyn likwidacji. Tylko w takiej sytuacji podmioty uprawnione, są w stanie wydać rzetelną opinię, a w przypadku wydania opinii negatywnej, wszelkie zastrzeżenia winny zostać wzięte pod uwagę oraz w sposób wszechstronny i dokładny rozważone przez organ decyzyjny.

Wobec powyższego, powody działania województwa w kwestii likwidacji Szpitala, winny odzwierciedlać pełny, rzeczywisty oraz obiektywny stan rzeczy.

Obok wymogów określonych w przepisie art. 43 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej, uchwała w przedmiocie likwidacji zakładu opieki zdrowotnej winna spełniać również przesłanki określone w przepisie art. 60 ust. 4b i ust. 6 ustawy. Zgodnie z przepisem art. 60 ust. 4b uchwała o likwidacji zakładu opieki zdrowotnej powinna zawierać oprócz określenia zakładu podlegającego likwidacji oraz oznaczenie dnia otwarcia likwidacji, także określenie sposobu i trybu zadysponowania składnikami materialnymi i niematerialnymi oraz wskazanie podmiotu, który przejmie prawa i obowiązki likwidowanego zakładu, oraz określenie zakresu tych praw i obowiązków, jak również oznaczenie dnia zakończenia czynności likwidacyjnych.

§ 3 uchwały z dnia 22 marca 2010 roku zawiera postanowienie, iż mienie Szpitala, pozostałe po zakończeniu likwidacji staje się własnością Województwa Mazowieckiego, które wraz z mieniem dotychczas użytkowanym przez Szpital niezbędnym do prowadzenia działalności przez Spółkę, zostanie udostępnione lub przekazane Spółce na podstawie odrębnych umów. Przedmiotowa uchwała zatem zawiera ogólne ujęcie formy działania, dające całkowitą swobodę w realizacji. Zapisy uchwały nie zawierają określeń oraz sformułowań precyzyjnych, nie wskazują żadnych kryteriów co do wartości mienia, brak jest wykazu mienia czy też warunków jego udostępnienie bądź przejęcia przez Spółkę. Powyższe umożliwia dowolność, czy też uznaniowość w zakresie dysponowania poszczególnymi składnikami mienia Szpitala. Określenie natomiast w uchwale w sprawie likwidacji publicznego zakładu opieki zdrowotnej w sposób ogólny sposobu, formy oraz trybu zadysponowania składnikami majątkowymi i niemajątkowymi nie stanowi wypełnienia wymogów określonych przepisem art. 60 ust. 4b pkt 4 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej.

Co więcej, przedmiotowa uchwała nie realizuje również wymogów określonych w przepisie art. 60 ust. 6 ustawy. § 4 uchwały z dnia 22 marca 2010 roku, stanowi bowiem jedynie powtórzenie regulacji ustawowej. Przejęcie zobowiązań i należności samodzielnego publicznego zakładu opieki zdrowotnej po jego likwidacji przez właściwą jednostkę samorządu terytorialnego następuje z mocy prawa, a nie z woli organu. W związku z powyższym, uchwała w sprawie likwidacji publicznego zakładu opieki zdrowotnej winna zawierać szersze informacje dotyczące kwestii zobowiązań i należności przejmowanych przez jednostkę samorządu terytorialnego -w tym przypadku województwo, przede wszystkim poprzez wskazanie wysokości poszczególnych kwot. Określenie tych okoliczności ma decydujące znaczenie wobec wskazania przez organ, jako jednej z podstaw prawnych likwidacji, przepisu art. 60 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej, w więc przepisu regulującego szczególny rodzaj likwidacji, do której dochodzi wówczas, gdy ujemny wynik finansowy zakładu nie może zostać pokryty we własnym zakresie.

Powołanie jedynie treści przepisu nie stanowi gwarancji prawidłowego przeprowadzenia procesu likwidacyjnego i umożliwia dowolność także w tym zakresie. Taki sposób prowadzenia działalności legislacyjnej - powielanie w uchwale rozstrzygnięć, które następują z mocy prawa - jest również istotnym naruszeniem prawa (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 22 lutego 2010 roku, wydany w sprawie o sygn. akt IV SA/GI 584/09).

Reasumując powyższe wywody, uznać należy, iż przedmiotowa uchwała - nr 32/10 w sprawie likwidacji Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej pod nazwą Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w Siedlcach, nie tylko nie znajduje uzasadnienia prawnego, wobec braku odpowiedniej regulacji ustawowej, ale również zawiera szereg wad, które uniemożliwią uznanie jej za zgodną w przepisami. Stanowisko Skarżących znajduje oparcie w orzecznictwie Sądów Administracyjnych oraz poglądach doktryny. Natomiast braki, ogólność oraz niedokładności w treści samej uchwały powodują, iż zasadny jest zarzut jej podjęcia z naruszeniem norm przepisów - art. 43 i art. 60 ust. 4b oraz ust. 6 ustawy o zakładach opieki zdrowotnej.

W związku z powyższym, Skarżący wnoszą o uchylenie przedmiotowej uchwały.

Skarżący w dniu 26 listopada 2010 roku złożył w urzędzie pocztowym wezwanie do usunięcia naruszeń prawa uchwały. Organ samorządu województwa nie ustosunkował się do nich w terminie określonym w przepisie art. 53 §2, a zatem Skarżący wobec braku odpowiedzi organu składa niniejszą skargę w terminie 60 dni od dnia wniesienia wezwania.

Interes prawny Skarżącego wynika z przepisów art. 68 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 19 ust. 2 i art. 23 ust. 2 Ustawy o związkach zawodowych.

.....
RADCA PRAWNY

Adam Boraszko

Załączniki:

1. Odpis skargi
2. Pełnomocnictwa (4 szt.)
3. Dowód uiszczenia opłaty
4. Dowody uiszczenia opłat skarbowych od pełnomocnictwa.